

på bedre måder i samfundet til at hjælpe borgerne med at komme i gang med et emne.

Når man kører igennem København, ser man mange graffitimalere. Der er da meget graffiti, som måske bliver malet de forkerte steder – det synes jeg også – men noget af det er vældig pænt, og så kunne man da kontakte de gode kunstnere, der er imellem dem, og spørge, om de eventuelt ville tjene noget ved at male på nogle kedelige baneskråninger, som staten ejer, og så hjælpe dem på den måde. Det synes jeg da ville være fint. Hvis man kunne se, at dér er virkelig en god kunstner, så kunne man finde hans eller hendes initialer. Man kan sagtens finde dem, der har gjort det. De sætter jo deres initialer. Det tror jeg da ville være godt, og det er en måde, man kunne hjælpe dem på.

Det fremgår af ministerens skriftlige fremsættelse, at »Grundlaget for Fondens virke skal forsat være, at den har fuld uafhængighed i sine kunstneriske beslutninger, og at den kunstneriske kvalitet og talent er det eneste kriterium for fondens tildelinger.« Men der er jo nogen, der skal sidde og bestemme det her, og jeg tror da ikke altid, at det vil være de rigtige beslutninger, de træffer.

Så jeg tror, at det er bedst, at vi mere eller mindre lader dette område passe sig selv, altså lader dem, der kan lave noget, der kan sælges, leve af det, og det andet må så simpelt hen bare gå til. Sådan er det nu engang.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Hvis man skal følge hr. Søren Hansens forslag om, at det også skal gælde ældre kunstnere, og hvis man skal følge hr. Niels Højlands ideer om, at selvstændige erhvervsdrivende også er små kunstnere, så vil hr. Højland jo også – hvis det blev gennemført – have mulighed for at søge tilskud!

Når man også giver erhvervslivet tilskud, iværksættedydelse osv., så kan jeg slet ikke forstå forskellen. Hvorfor er man fra Fremskridtspartiet så bekymret for, at vi giver folk, der har det svært, men hvis virke vi i vores kulturliv, vores samfundsliv, har behov for, et skub?

(Kort bemærkning).

Niels Højland (FP):

Jeg er da glad for, at hr. Henrik Svane tager debatten om vores støtte til erhvervslivet op – jeg tror, at det var iværksættedydelser, hr. Svane nævnte – for det er da også et fuldstændig for-

kert tiltag. Det har været med til at ødelægge det for mange selvstændige erhvervsdrivende, at naboen får tilskud til at drive en forretning, hvor naboen, som får det her tilskud, måske overhovedet ikke kan drive en forretning, og mens naboen driver den med tilskud fra staten, går den anden konkurs, fordi de konkurrerer på ulige vilkår. Men det berettiger jo ikke til, at man skal fortsætte linjen på det her område også.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan naturligvis ikke lade være med at kommentere forslaget om støtte til Statens Kunstfond ud fra, at det er et forsøg på at tage luften ud af en egentlig støtteordning for danske kunstnere, nemlig det, der er blevet kaldt den såkaldte sikringsordning, som vi jo startede debatten om under det forrige punkt.

Vi ser det foreliggende forslag som partiernes og regeringens alibi for dog at gøre noget nu, når enhver kan se, hvilke elendige forhold vi byder vore skabende og udøvende kunstnere: Ingen a-kasse, men bistandshjælp og en bunke kreative kræfter, der bruges på nytteløst papirarbejde.

Men det er åbenbart stadig sådan, at når der er tale om kunstnere, så er det kun en lille eksklusiv gruppe, som skal gøre sig fortjent til at modtage støtte fra samfundet. Resten, den store masse, må arbejde under kummerlige forhold og håbe på at komme ind i det forjættede land: Statens Kunstfond. Det er ikke sundt kun at støtte de få udvalgte.

Jeg vil bruge et eksempel fra hospitalssektoren: Dette svarer til, at man inden for den sektor støttede alle overlægerne og lod reservelæger, andre læger og de dygtige sygeplejersker være ulønnede med det resultat, at hospitalet ville bryde sammen.

Nu bryder kunsten ikke sammen, fordi det, der er karakteristisk for de skabende kunstnere, er, at de er drevet af andet end penge og berømmelse. De er nemlig drevet af trang og evner, som ikke alle er i besiddelse af, og det udnytter vi i virkeligheden kynisk i vores officielle kulturpolitik.

Men alle har dog håbet om at komme igenem nåleøjet og få tildelt støtte fra Kunstfonden. Opfordringen er klar: Brug albuerne, mæng dig med de rette og sæt din lid til det private initiativ. Det er budskabet til de skabende kunstnere og en stor underskov af talenter